

عنوان مقاله:

نتایج کوتاه مدت تزریق اندوسکوپییک مخلوط سوسپانسیون سلول های هسته دار خون محیطی و پلاکت ها در درمان ریفلکس ادراری در بالغین

محل انتشار:

مجله دانشگاه علوم پزشکی مازندران، دوره 26، شماره 144 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

ملیحه کشوری - *Assistant Professor, Department of Urology, Faculty of Medicine, Mashhad University of Medical Sciences, Mashhad, Iran*

دارویش حمیدی علمداری - *Assistant Professor, Department of Biochemistry, Faculty of Medicine, Mashhad University of Medical Sciences, Mashhad, Iran*

سلیمان سلطانی - **Assistant Professor, Department of Urology, Faculty of Medicine, Mashhad University of Medical Sciences, Mashhad, Iran*

آتنا آقایی - *Resident in Nuclear Medicine, Faculty of Medicine, Mashhad University of Medical Sciences, Mashhad, Iran*

محسن ابراهیمی - *Assistant Professor, Department of Emergency Medicine, Faculty of Medicine, Mashhad University of Medical Sciences, Mashhad, Iran*

مسعود یوسفی - *Resident in Urology, Faculty of Medicine, Mashhad University of Medical Sciences, Mashhad, Iran*

خلاصه مقاله:

سابقه و هدف: ریفلکس ادراری یکی از شایع ترین بیماری های اورولوژیک است که پزشکان با آن مواجه هستند. در سال های گذشته در صورت نیاز به اقدام مداخله ای در ریفلکس، کاشت مجدد حالب به مثانه تنها اقدام ممکن بود. اخیراً تزریق اندوسکوپییک مواد (Bulking Agent) مختلفی به عنوان درمان مطرح شده اند. هدف از این مطالعه بررسی میزان تاثیر و عوارض احتمالی تزریق سوسپانسیون سلول های هسته دار خون محیطی و پلاکت ها در درمان ریفلکس ادراری بوده است. مواد و روش ها: در این مطالعه کارآزمایی بالینی که در سال های ۹۱ تا ۹۴ در بیمارستان امام رضا (ع) مشهد انجام شده است، ۱۷ بیمار بالغ به صورت تصادفی انتخاب شدند و پس از انجام VCUG اولیه تحت تزریق اندوسکوپییک قرار گرفتند. سپس بیماران سه ماه بعد با کنترل علائم بالینی، کشت ادرار و انجام VCUG مورد بررسی قرار گرفتند. در صورت باقی ماندن ریفلکس تزریق مجدد سه ماه بعد برای بیماران انجام شد. یافته ها: در این مطالعه ۱۷ بیمار شرکت داشتند که شامل ۱۳ خانم و ۴ آقا بودند. میانگین سنی بیماران $8/22 \pm 9/4$ سال بود. در بررسی کوتاه مدت (سه ماهه) بعد از تزریق، میزان پاسخ دهی ۸۹ درصد درمان ریفلکس ادراری در بین کل واحدهای کلیوی مشاهده شد که بعد از تزریق دوم که در ۲ بیمار انجام شد، این میزان موفقیت به ۹۴ درصد افزایش یافت. هم چنین هیچ گونه عارضه مازور اورولوژیکی نیز مشاهده نگردید. استنتاج: در این مطالعه مداخله ای نتایج کوتاه مدت حاکی از موثر بودن تزریق اندوسکوپییک مخلوط سوسپانسیون سلول های هسته دار خونی و پلاکت هادر کنترل ریفلکس ادراری بالغین می باشد.

کلمات کلیدی:

Vesico-Ureteral Reflux, blood platelets, cell- and tissue-based therapy, injections, treatment outcome
ریفلکس ادراری، پلاکت های خونی، درمان بر پایه سلول و بافت، تزریقات، نتایج درمان

